

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Gregorivs M. Doct. Eccl. 12. Martij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

que deficiente, si Nomen adiutorii sonuit, defuit
fortitudo? S. Bernard. serm. 15. sup. Cant.

S. GREGORIUS M. DOCT. ECCL.

12. Martij.

Vltro mendicabilis janua paterent, si latitan-
tem in iis CHRISTVM, vel Angelum cerne-
remus. Tales hospites GREGORIUS habuit, & ob
eam pietatem summum Pontificatum tulit. Ad
hunc evectus inter primas curas habuit medici-
nam gregi suo quætere, quem pestilentia totâ pas-
sim Italiâ, sed Romæ potissimum lacerabat. Pla-
cuit, morte tam atrociter grassante, ad MATREM
VIVENTIUM confugere. Hujus proinde effigiem
cum totâ urbe supplicabundus circumtulisset,
Angelum vidit, qui iratum jam diu capitibus en-
sem vaginæ redderet; & aërem noxium purgari
vel inde animadvertit, quod in eo cælestes voces,
gratantes CÆLI REGINÆ de morte victoriam, au-
diit. Ita servatis domi civibus, foris etiam Chri-
stianum Imperium amplificavit, adjecto Anglo-
rum regno. Libros deinde lucubrare est aggressus,
qui etiam hodie Doctorem suum SPIRITUM S.
probant, quem quidem specie columbæ obvoli-
tantem capiti ejus non unus vidit. Sed & ad pre-
ces illius Angelorum panis in carnem abiit, & hæ-
sitanti feminæ fidem mysteriorum fecit. Tale co-
lumen Christiani orbis subruere tamen Mauricius
Imp. cogitavit. Sed mox impiæ mortis consilium
morte ipse non unâ luit, toties mortuus prius-
quam moteretur, quot sub securi filios vidit mori.
Ipse idem fatum cum conjuge contra omnium
parentum vota ultimus subiit. GREGORIUM verò
mortuum ferunt anno DC. IV. sed rectius vivere
illum

F 5

illum

130 VITA SANCTORVM 12. Martij,
illum etiamnum, & immortalem vivere in suis li-
bris dicemus. Ex Surio.

*Totis medullis cordium, totis precordiorum affecti-
bus, & votis omnibus MARIAM veneremur, quia
sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit
per MARIAM. S. Bern. serm. de Nativ. B.M. V.*

S. ISIDORVS CONF. 12. Martij.

ISIDORVM rusticum virtus nobilitavit. Invidete
vos, quibus honorum titulos vel cunæ alienæ
donarunt, vel nummi turpiter mercati sunt. Quod
si ridere serico cachinno terræ filios lubet, cur non
eodem risu excipitis Angelos, quos ISIDORI vi-
cem, dum hic precatur, sulcare non jam aërem
pennis, sed aratro terram, custodire non jam ho-
mines, sed hominis mulos, & baculo in lupos
pugnare conspiciatis? Nimirum, quorum conspe-
ctum vos horrorem, præsentiam nauseam ducitis,
cum his nobiles cæli cives esse delicias suas pu-
tant; vos hircum interim his oletis; vobis cum
omnia adsunt, omnia desunt; at ISIDORO cum li-
buit, olla pultes dedit, & pauper mensa pauculis
structa, hospites eadem totos pauperum manipu-
los admisit saturosque dimisit. Ite jam & sceptro
imperate homunculis eimidis. Opilio noster ba-
culo rudi toti naturæ imperat, & nuac aquas jubet
ire, ubi non sunt aquæ; nunc quos vos timetis
morbos, & quam vos fugitis mortem fugat. Vos
generosos terræ vermiculos, ne in prædam cedatis
ignobilioribus vermibus, frustra myrrhæ armant,
frustra balsama propugnant. At ISIDORVM annos
ab obitu CCCC. & L. integrum servavit virtutis
odor, quando laudes illius pleno ore campana æra
opte motu impulsæ cantarunt. Rectè igitur no-
bilitatem